

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 13T/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717010007
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Pavláková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5717010007.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Veronikou Pavlákovou na hlavnom pojednávaní dňa 07.02.2017 takto

rozhodol:

obžalovaný

Q. D. Í. U. X. J. , R.. XX.XX.XXXX C. K., T. D. K., N. D. K.,
B.. R. Č.. XX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Žilina,

uznáva sa za vinného, že

aj napriek tomu, že mu rozsudkom Okresného súdu Martin pod sp. zn. 3T/91/2016 zo dňa 25.10.2016, právoplatným dňa 25.10.2016, bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 3 roky, dňa 08.11.2016 v čase o 16.25 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Renault Clio Thalia, evidenčného čísla K. XXX D. po ulici Jilemnického v Martine v smere od Vrútok do centra mesta, kde bol pri obchodnom centre Campo Di Martin predpísaným spôsobom zastavený hliadkou pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline, ktorá mu v ďalšej jazde zabránila, pričom obžalovaný bol následne vyzvaný k vykonaniu dychovej skúšky, ktorú vykonal s negatívnym výsledkom, nakoľko však javil známky požitia iných návykových látok, bol následne vyzvaný, aby sa podrobil odberu biologického materiálu na zistenie, či nie je ovplyvnený návykovou látkou, čo aj urobil, pričom v biologických materiáloch obžalovaného bola zistená prítomnosť cudzorodých návykových látok, a to v krvi: metamfetamín v koncentrácii 0,05 µg/ml a kyselina 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinol-9-karboxylová v koncentrácii 0,013 µg/ml a v moči metamfetamín a amfetamín bez stanovenia koncentrácie a kyselina 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinol-9-karboxylová v koncentrácii 0,096 µg/ml, teda látok, v dôsledku ktorých bol nespôsobilý pre vedenie motorového vozidla,

t e d a

maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

č í m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 12 / dvanásť / mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraduje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 /štyri/ roky.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného Q. D. z prípravného konania, prečítaním výpovede svedka K. Z.W., prečítaním znaleckého posudku N.. K.. F. R., N., oboznámením sa s listinami pripojenými do súdneho spisu a zistil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Obžalovaný Q. D. na hlavnom pojednávaní odmietol urobiť vyhlásenie k svojej vine či nevine, po zákonom poučení súdom uviedol, že sa pridržiava svojej skoršej výpovedi, odmietol odpovedať i na prípadne položené otázky. Vo výpovedi z prípravného konania priznal, že dňa 08.11.2016 viedol osobné motorové vozidlo značky Renault Thalia, bol zastavený a kontrolovaný políciou. V čase vykonania kontroly nemal žiadnu vedomosť o tom, že má uložený trest zákazu činnosti. Vozidlo viedol výnimočne, lebo šiel pre malú do škôlky a nestíhal ísť pešo. Žil riadnym životom, dňa 10.11.2016 mu mali byť nasadené technické prostriedky v súvislosti s uloženým trestom domáceho väzenia. Odmietol ďalej odpovedať na otázky povereného príslušníka polície, na otázky svojho obhajcu popísal spôsob zastavenia a kontroly zo strany polície, okolnosti odberu jeho biologických materiálov a zadržania na polícii v súvislosti s prejednávanej skutkom.

Svedok K. Z. ako člen hliadky polície, ktorá zastavila obžalovaného, keď dňa 08.11.2016 viedol osobné motorové vozidlo, vo svojej výpovedi v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedol, že informáciu o možnom porušení zákazu činnosti Q. D. dostali v ten deň z dôverníckej siete. Po zastavení vozidla a vykonaní kontroly skutočne zistili, že vozidlo vedie obžalovaný, ktorému bol súdom uložený trest zákazu činnosti. Vykonaná dychová skúška bola negatívna, po dobrovoľnom rešpektovaní výzvy na odber biologického materiálu - keďže u vodiča spozorovali známky možného ovplyvnenia psychotropnými látkami ako rozšírené zrenice, zvýšená potivosť a ťažšia gestikulácia - bol u obžalovaného zistený stav ovplyvnenia omamnými látkami. Písomnosti sa spisovali na ODI Martin.

Zo znaleckého posudku N.. K.. F. R., N., prednostu Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Jesseniovej lekárskej fakulty UK a Univerzitnej nemocnice Martin, znalca v odbore zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo a toxikológia súd zistil, akými metódami boli analyzované vzorky moču a krvi obžalovaného. Konštatoval prítomnosť návykových látok v tele obžalovaného, presne stanovil ich koncentrácie tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia súdu. Znalec popísal účinok metamfetamínu a amfetamínu na vodiča, samostatne potom účinok kyseliny 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinol-9-karboxylovej (metabolitu marihuany). Prvé dve sú hlavnou účinnou látkou drogy pervitín, ktorá má na konzumenta výrazné psychostimulačné účinky, pričom ide o veľmi nebezpečné zakázané návykové látky. Metamfetamín ako hlavná psychotropná látka je pre ľudský organizmus cudzorodou látkou, vždy do neho preniká zvonku cieľným užitím, organizmus si ju sám vyrobiť nedokáže. Vysoký stupeň nebezpečnosti predstavuje pre užívateľa samotného, ale i pre jeho okolie. Znalec klasifikoval koncentráciu metamfetamínu u obžalovaného ako nízky stupeň ovplyvnenia. Pod vplyvom takejto látky dochádza k zvýšeniu mozgových funkcií. Akákoľvek excitácia pri vedení vozidla je nežiaduca, pretože takýto vodič môže v doprave vytvárať rizikové situácie, jazdiť agresívne, prehliadať či vedome nerešpektovať predpisy. Pri doznievaní účinku metamfetamínu môže mať jedinec zníženú úroveň bdlosti, pozornosti, predĺžený reakčný čas, čo ho diskvalifikuje pre bezpečné vedenie a ovládanie vozidla. Znalec konštatoval, že ovplyvnenie vodiča metamfetamínom je nezlučiteľné s bezpečným vedením a spoľahlivým ovládaním vozidla. Požitie nikotínu a prítomnosť kyseliny 11-nor-delta-9-tetrahydrokanabinol-9-karboxylovej v tele vodiča boli už biologicky neúčinné. Hoci koncentrácia metamfetamínu v tele obžalovaného by vo viacerých štátoch, ktoré majú legislatívne upravené koncentrácie omamných a psychotropných látok u vodičov, hodnotovo prekročovala povolenú mieru, znalec toto ovplyvnenie orientačne prirovnal k stavu podnapitosti, teda koncentracii alkoholu v krvi v pásme do 1,0 promile. Znalec napriek tomu zastáva z hľadiska bezpečnosti cestnej premávky jednoznačný názor nulovej tolerancie u vodiča motorového vozidla, teda že nie je prípustné požitie

akejkolvek omamnej a psychotropnej látky, hoci len minimálnom množstve v čase pred jazdou resp. počas nej.

Z listinných dôkazov súd zistil, že obžalovaný bol zadržaný po skutku dňa 08.11.2016 o 16.30 hod., ako právneho zástupcu už v tom čase uviedol JUDr. Martina Zuberca. Súčasťou spisového materiálu je i plnomocenstvo udelené dňa 08.11.2016 uvedenému advokátovi.

V odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1Tpo/44/2016, ktorým rozhodoval o sťažnosti obžalovaného podanej jeho obhajcom proti uzneseniu sudcu _____ pre prípravné konanie o vzatí obvineného do väzby a nenahradení väzby iným inštitútom, súd poukazuje na obsah a cituje z písomného podania obhajcu zo dňa 16.11.2016, doručeného Krajskému súdu v Žiline dňa 18.11.2016, kde okrem iného obhajca doslova poukazuje _____ na údajný zjavný rozpor v citácii skutkovej vety v uznesení o vznesení obvinenia povereného príslušníka PZ zo dňa 10.11.2016 v porovnaní s citáciou skutkovej vety v návrhu na vzatie _____ do väzby prokurátorky, ako i odôvodnenia uznesenia sudcu pre prípravné konanie (išlo o skrátenie pôvodného znenia uznesenia o vznesení obvinenia). Nadriadený súd _____ pri rozhodovaní o uvedenej sťažnosti konštatoval splnenie všetkých formálnych podmienok väzby obvineného a na str. 17 svojho uznesenia sa venoval i okolnosti, že nezákonnosť obhajbou napadnutého uznesenia nespôsobuje ani skrátená citácia skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia, na ktorú obhajca poukazoval.

Rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/91/2016 zo dňa 25.10.2016, právoplatným dňa 25.10.2016 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. a prečinu neposkytnutia pomoci podľa § 178 Tr. zák., keď v noci dňa 07.03.2016 v obci rýchlosťou 100 km/h, navyše bez povolenia majiteľa viedol osobné motorové vozidlo, spôsobil dopravnú nehodu, následkom ktorej boli dve ťažké ujmy na zdraví a tri ľahké zranenia u jej účastníkov. Po dohodovacom konaní súd schválil dohodu o vine a treste, potvrdil ju rozsudkom, pričom obžalovanému uložil úhrnný trest domáceho väzenia vo výmere 18 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Z rozhodnutia o priestupku ODI, OR PZ v Martine č. ORP-P-302/DI-E-2015 zo dňa 16.08.2016, právoplatného dňa 24.10.2016 vyplýva, že obžalovaný Q. D. bol ako ne vodič uznaný za vinného z piatich priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, a to v období 27.03.2015 až 20.08.2015. Za toto mu bola uložená pokuta 1.300 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 60 mesiacov. Napriek tomu, že si riadne prevzal predvolanie na konanie o priestupkoch do vlastných rúk, na pojednávanie sa nedostavil. Bol riadne upovedomený o možnosti prejednávania veci v jeho neprítomnosti. Z odôvodnenia konajúceho orgánu vyplýva, že pri ukladaní sankcie bolo zohľadnené najmä množstvo spáchaných skutkov, ich závažnosť, a taktiež recidíva v konaní priestupcu.

Z evidenčnej karty vodiča vyplýva, že obžalovaný nemá vydané vodičské oprávnenie. Okrem vyššie uvádzaného potrestania mu bol zákaz činnosti na 30 mesiacov a pokuta 650 eur uložená už v roku 2012. V evidencii priestupkov má obžalovaný ďalšie 4 záznamy. Zo dňa 01.04.2015 a dňa 11.04.2015 pre krádeže tovaru v obchodoch, dňa 15.02.2013 pre poškodzovanie cudzej veci. Ďalšie potrestanie - blokovou pokutou uloženou Mestskou políciou Martin - je zo dňa 28.03.2013, 00.50 hod., za skutok na pešej zóne v Martine.

Dňa 21.12.2016 bolo vyšetrovateľom PZ OR PZ Martin vydané oznámenie o zmene právnej kvalifikácie. V ďalšom konaní bol Q. D. stíhaný už len pre prečin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Toto bolo obžalovanému i jeho obhajcovi doručené dňa 21.12.2016.

Zo záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 21.12.2016 vyplýva, že _____ po preštudovaní celého vyšetrovacieho spisu obhajcom a obžalovaným títo viac času nežiadali, obhajca poukázal na znenie skutkovej vety obviňujúceho uznesenia, z ktorého vyplývalo, že jeho klient porušil dva zákazy činnosti vedenia motorových vozidiel, ktoré mali v čase skutku plynúť popri sebe, čo podľa jeho názoru nie je možné. Bol pripravený v krátkom čase podať návrh na povolenie obnovy konania vo veci OS Martin sp. zn. 3T/91/2016 a správnu žalobu v priestupkovej veci klienta.

Z lustrácie STA je zrejmé, že okrem aktuálneho trestného konania na súdoch Slovenskej republiky voči obžalovanému iné konania vedené nie sú.

V registri trestov má obžalovaný doposiaľ 18 záznamov pre rozmanitú trestnú činnosť, najmä však majetkového charakteru. Prvé odsúdenie je z roku 2007, prvý nepodmienečný trest odňatia slobody z roku 2009. Tento trest odňatia slobody vykonával do 05.11.2009, kedy bol podmiennečne prepustený, neosvedčil sa však, zvyšok trestu mu bol nariadený a následne amnestiou prezidenta z 02.01.2013 odpustený. Ďalšie nepodmienečné tresty odňatia slobody boli ukladané v roku 2010 a neskôr v roku 2013. Pri nasledujúcich siedmich odsúdeniach súdy rozhodovali o upustení od uloženia súhrnného trestu

vzhľadom na odsúdenie z roku 2013. Dňa 08.09.2015 bol odsúdený pre krádež zo dňa 13.03.2013 Okresným súdom Vsetín v ČR na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace a určením skúšobnej doby na 2 roky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.04.2016. Dňa 03.12.2015 bol odsúdený pre krádež s priťažujúcimi okolnosťami zo dňa 03.11.2015 súdom v Rakúsku - Landesgericht Eisenstadt - na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov a určením skúšobnej doby na 3 roky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2015. Ostatné odsúdenie je v už vyššie spomínanej veci Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/91/2016.

V súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

V súlade s § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

K obhajobou namietanému procesnému postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu, keď obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní predniesol námietky, že všetky dôkazy získané v prípravnom konaní považuje za nezákonné, keďže mu nebolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia ako obhajcovi Q. D.Í., a teda mu ešte stále plynie lehota na podanie sťažnosti voči tomuto uzneseniu, pričom takýto postup po prednesení obžaloby prokurátorom viac podľa neho nie je možné reparaovať a je potrebné obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodiť, považuje súd za nevyhnutné uviesť niekoľko skutočností. Vznesenie obvinenia je dôležitým procesným úkonom, ktorým sa proti určitej osobe začína trestné stíhanie za konkrétny skutok, ktorý je trestným činom a súčasne sa určuje jej procesné postavenie v trestnom konaní ako obvineného. Od tohto okamihu možno voči nej použiť prostriedky, ktoré Trestný poriadok poskytuje. Obvinený na druhej strane môže uplatňovať práva, ktoré mu prislúchajú. Obvineným sa stáva vydaním uznesenia, nie až jeho oznámením. Vznesením obvinenia sa určuje predmet trestného konania, pretože obžalobu možno podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Uznesenie o vznesení obvinenia je účinné od jeho vydania, pretože zákon síce proti nemu pripúšťa sťažnosť, táto však nemá odkladný účinok, a preto je vykonateľné. V danom prípade uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané dňa 10.11.2016. Z vyjadrenia obvineného na č.l. 27 vyplýva, že mu pri výsluchu dňa 10.11.2016 bolo oznámené uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia zo dňa 10.11.2016, toto si prevzal dňa 10.11.2016. Je zrejme, že k oznámeniu obvinenia Q. D. došlo za prítomnosti pána obhajcu JUDr. Martina Zuberca, ktorý bol po celý čas výsluchu Q. D. prítomný. Na č.l. 30 (5. strana zápisnice o výsluchu obvineného D. zo dňa 10.11.2016) obžalovaný opätovne uvádza, že mu bolo dňa 10.11.2016 doručené uznesenie podľa § 199 ods. 1 Tr. por. a podľa § 206 ods. 1 Tr. por. zo dňa 10.11.2016. Doslova uvádza: „...viem, čo sa mi kladie za vinu. Sťažnosť proti uzneseniu si nepodávam.“ Bol zároveň poučený o právach podozrivej osoby i obvineného. Obhajca bol po celý čas prítomný tomuto úkonu, mal vedomosť o oznámení uznesenia o vznesení obvinenia, bol prítomný tiež vyjadreniu obžalovaného, že si sťažnosť voči vzneseniu obvinenia nepodáva. V písomnom podaní obhajcu zo dňa 16.11.2016, doručeného Krajskému súdu v Žiline dňa 18.11.2016, okrem iného obhajca poukazuje na zjavný rozpor v citácii skutkovej vety v uznesení o vznesení obvinenia povereného príslušníka PZ zo dňa 10.11.2016, v porovnaní s citáciou skutkovej vety v návrhu na vzatie do väzby prokurátorkou a v odôvodnení uznesenia sudcu pre prípravné konanie, ktorým bol obvinený vzatý do väzby (išlo v konkrétnostiach o skrátenie pôvodného znenia uznesenia o vznesení obvinenia). Nadriadený súd pri rozhodovaní o uvedenej sťažnosti konštatoval splnenie všetkých formálnych podmienok väzby obvineného a venoval sa i okolnosti, že nezákonnosť obhajobou napadnutého uznesenia nespôsobuje ani skrátená citácia skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia, na ktorú obhajca poukazoval. Obsah uznesenia o vznesení obvinenia je taktiež súčasťou znaleckého posudku podaného znalcom z odvetvia toxikológie, ktorý bol obhajcovi doručený dňa 21.12.2016. Obhajca sa riadne zúčastňoval všetkých úkonov trestného konania, pričom pri preštudovaní spisového materiálu (č. l. 105, záznam zo dňa 21.12.2016) doslova uvádza, že „...zo skutkovej vety obviňujúceho uznesenia vyplýva, že môj klient porušil ...“ Z vyššie uvedených okolností je nesporné, že obhajca mal presnú vedomosť o znení uznesenia o vznesení obvinenia, z ktorého opakovane pri obhajovaní záujmov klienta citoval, a preto neobstojí jeho argument, že formálne mu ako písomnosť doručené nebolo. Zákonná trojdňová lehota na podanie sťažnosti voči uzneseniu pritom plynula v zmysle § 187 ods. 1 Tr. por. od oznámenia uznesenia, ktorého boli prítomní tak obžalovaný D. ako i jeho obhajca JUDr. Martin Zuberec. V žiadnom štádiu trestného konania do prednesu obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní obhajca nenamietal, že

mu nejaká prekážka bráni v riadnom vykonávaní obhajoby klienta. Pokiaľ za uvedeného stavu, v štádiu prebiehajúceho hlavného konania namieta formálne nedoručenie mu písomného vydania uznesenia o vznesení obvinenia, podľa súdu je takýto postup snahou obhajcu o spôsobenie obštrukcie v konaní. Obhajca pritom nedokázal vysvetliť, či a ako by vôbec bolo možné vykonávať riadne povinnosti obhajoby voči klientovi, ak by nemal potrebnú vedomosť o vznesení obvinenia a jeho presnom obsahu. Súd mal teda za to, že vykonaniu nariadeného hlavného pojednávania nebránili žiadne okolnosti, právo obžalovaného na obhajobu porušené nebolo.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaný Q. D. sa dopustil skutku uvedeného vo výroku tohto rozhodnutia, keď maril výkon rozhodnutia súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, čím naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Ustanovenie § 348 Tr. zák. chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdov alebo iných orgánov verejnej moci. Zákonný znak „marí alebo podstatne sťažuje“ treba vykladať tak, že rozhodnutie, ktoré má byť vykonané v čase činu v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonané a nemožno ho vykonať, alebo bolo vykonané za podstatne sťažených podmienok.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v niektorej forme konania, ktoré sú taxatívne uvedené v § 348 ods. 1 Tr. zák. V danom konkrétnom prípade išlo o vykonávanie činnosti, na ktorú sa vzťahovalo rozhodnutie súdu o zákaze takejto činnosti.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo k veci nevypovedať, nevyužil možnosť urobiť vyhlásenie k svojej vine či nevine, odkázal na svoju výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný je v konaní bez akýchkoľvek pochybností usvedčovaný jednak vlastnou výpoveďou z prípravného konania, ale tiež výpoveďou konajúceho príslušníka PZ, ktorý vozidlo vedené obžalovaným v predmetný deň zastavoval, listinnými dôkazmi - z nich najmä rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/91/2016 zo dňa 25.10.2016, právoplatným dňa 25.10.2016, jeho evidenčnou kartou vodiča, znaleckým posudkom prof. MUDr. Františka Novomeského, PhD., prednostu Ústavu súdneho lekárstva a medicínskych expertíz Jesseniovej lekárskej fakulty UK a Univerzitnej nemocnice Martin, znalca v odbore zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo a toxikológia k obsahu omamných a psychotropných látok v organizme obžalovaného a miery ovplyvnenia konania obžalovaného týmito látkami. Ako účelovú obranu súd vyhodnotil tvrdenie obžalovaného, že nevedel o uloženom zákaze činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu, keďže vo veci Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/91/2016, ktorého výsledkom bolo vyššie citované rozhodnutie, išlo o dohodovacie konanie, kde bol obžalovaný riadne poučený o právoplatnosti rozhodnutia po jeho vyhlásení a nemožnosti podať voči nemu riadny opravný prostriedok už prokurátorom Okresnej prokuratúry v Martine pri uzatváraní dohody o vine a treste, sudcom pri kladení zákonom stanovených otázok v priebehu verejného zasadnutia k rozhodnutiu o podanom návrhu na schválenie dohody o vine a treste, ako i v doručenom písomnom vyhotovení vydaného rozsudku. Na tomto mieste je treba taktiež poukázať na skutočnosť, že obžalovaný nemá evidované žiadne vodičské oprávnenie, a teda musí vedieť, že je nevodičom. Súd neprehliadol skutočnosť, že obžalovaný viedol vozidlo po predchádzajúcom požití drogy. Vedenie vozidla za takýchto okolností nebolo teda bezpečným nielen pre neho samotného, ale ani pre jeho okolie, navyše tvrdil, že šiel zo škôlky odviezť malú dcéru, čo súd považuje za maximálne nezodpovedné. Absolútnu ignoranciu dopravných predpisov pritom už obžalovaný v minulosti opakovane preukázal - ostatným príkladom je obžalovaným spôsobená dopravná nehoda dňa 07.03.2016, keď v nočných hodinách v mieste s najvyššou povolenou rýchlosťou 50 km/h išiel rýchlosťou 100 km/h, pričom spôsobil trom osobám ujmu na zdraví, ďalším dvom ťažké ujmy na zdraví, navyše následne z miesta činu ušiel bez snahy poskytnúť zraneným pomoc. O jeho bezohľadnom správaní na úseku dopravy svedčí i množstvo priestupkov, kde ich následkom bolo okrem ukladania pokút taktiež opakované potrestanie obžalovaného zákazom činnosti vedenie motorových vozidiel v správnom konaní.

Súd sa pri ukladaní trestu ako právneho následku spáchaného trestného činu riadil zákonom stanovenými zásadami. Jeho cieľom bolo zabezpečiť najmä ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že sa mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria sa podmienky na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a súčasne sa odradia iní od páchania trestných činov. Trest mal zároveň vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal v danom prípade na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. U obžalovaného Q. D. nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť, priťažovalo mu, že už bol v minulosti opakovane súdom potrestaný. Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností bolo nutné zvýšiť dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba ustanovená Trestným zákonom za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. sa teda pri zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu upravila z výmery do 2 (dvoch) rokov trestu odňatia slobody na výmeru 8 (osem) mesiacov až 24 (dvadsaťštyri) mesiacov trestu odňatia slobody. Súd pri zohľadnení vyššie uvedeného napokon ukladal trest odňatia slobody nepodmienečný vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov, so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu opakovane vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť. Vzhľadom na to, že sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla, uložil mu súd i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu. Súd v obdobných prípadoch považuje za potrebné pôsobiť jednak v rámci individuálnej prevencie na páchatel'a samotného, no zároveň dôsledne plniť i úlohu generálnej prevencie, a tým dosiahnuť zodpovedné správanie sa všetkých vodičov. Súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti zohľadnil opakovanú recidívu obžalovaného v druhovo zhodnej protiprávnej činnosti súvisiacej s vedením motorového vozidla, v aktuálnom prípade i za požitia omamných látok, čo výraznou mierou zvýšilo nebezpečnosť jeho správania, prihliadol tiež na dosiaľ nevykonanú časť trestu zákazu činnosti uloženého vo veci vedenej Okresným súdom Martin pod sp. zn. 3T/91/2015 a uložil mu trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 4 (štyri) roky. Súd je presvedčený, že takto uložený trest v plnej miere splní účel tak, ako ho má na mysli Trestný zákon.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Martin do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.